

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 606: Trì Giới Là Buông Xả Hết Thủy Nhiễm Duyên

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 052)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Trì giới, là buông xả hết thủy nhiễm duyên.】

Giới là tịnh giới, là tâm thanh tịnh. Một người phát tâm trì giới, thì đã buông xả hết thủy nhiễm duyên rồi. Giả như bạn trì giới, giới trì được rất tốt, nhưng nhiễm duyên lại không chịu buông xả, trường hợp này rất nhiều. Thế nào gọi là nhiễm duyên? Là tham, sân, si, mạn. Giới luật giữ gìn rất tốt, nhưng tham sân si mạn lại chưa buông xuống, chưa xả bỏ! Người ấy vẫn không thể thành tựu, cái mà họ nhận được chỉ là phước báo hữu lậu trong lục đạo ở đời sau mà thôi.

Người thế gian hiện nay hưởng phước rất nhiều, nhưng người hưởng phước có phiền não hay không? Có. Tại vì sao có phước mà lại có nhiều phiền não đến thế? Trì giới, bổ thí mà không chịu xả, chưa buông xuống, cái tâm này vẫn là không thanh tịnh, đây chẳng phải là điều Phật đã dạy cho chúng ta. Phật dạy chúng ta trì giới, mục đích là để chúng ta có được tâm thanh tịnh.

Tại vì sao người thời xưa trì giới lại có thể đạt được tâm thanh tịnh? Chúng ta đọc trong kinh luận thấy nói, pháp vận của Phật, vào thời kỳ Chánh pháp, trì giới liền thành tựu, trì giới liền có được tâm thanh tịnh, liền có thể chứng quả A La Hán. Đến thời kỳ Tượng pháp, cách một ngàn năm sau khi Phật diệt độ, căn tánh chúng sanh chẳng bằng lúc trước, trì giới không thể đắc định, không thể đắc tâm thanh tịnh, nhất định phải tu thiền định. Thời kỳ Tượng pháp thiền định thành tựu, người tu thiền định vẫn có thể đạt được tâm thanh tịnh, vẫn có thể chứng quả, nhưng đã không còn nhiều nữa. Đến thời kỳ Mạt pháp, người tu thiền định cũng không thể thành tựu nữa.

Phật bảo chúng ta rằng, chỉ có Tịnh độ niệm Phật mới có thể vãng sanh, sự vãng sanh này được xem là thành tựu, thế nên thời Mạt pháp thì Tịnh độ thành tựu. Những lời khai thị này của Thế Tôn được nói trong kinh *Đại Tập*.

Chúng ta phải tự hỏi, người thọ trước trì giới có thể thành tựu, người hiện nay trì giới tại sao lại không thể thành tựu; người thọ trước tu định có thể thành tựu, người hiện nay tu định tại sao lại không thể thành tựu? Kỳ thực những vấn đề này không cần đến tôi phải trả lời, chính bạn tự thử xem thì sẽ hiểu rõ thôi. Trì giới không thể đoạn phiền não, tu định cũng không thể đoạn phiền não, đây chính là không thể thành tựu.

Bạn muốn hỏi tại vì sao không thể đạt được, nói một câu chân thật, đó là vì bạn không minh bạch đạo lý, bạn cũng không hiểu phương pháp, cái trì giới tu định mà bạn học đó chỉ là hình thức, là cái dáng vẻ bề ngoài. Nhìn thấy dáng vẻ người ta ngồi thiền, bạn liền học theo, bạn chỉ học được cái dáng vẻ, còn nội dung chân thật thì bạn hoàn toàn không biết.

Căn cứ theo giới luật mà nói, đối với bất kỳ một giới điều nào, năm xưa Phật tại vì sao phải chế định ra điều giới này, bạn có biết hay không? Dụng ý, mục đích chế định giới luật này là ở chỗ nào? Chỉ xét riêng một điều giới này mà nói, giới thể là gì? Giới tướng là gì? Giới hạnh là gì? Ứng dụng trong cuộc sống thường ngày, có khai, giá, trì, phạm, bạn đều có thể thấu rõ cả chẳng? Nếu như thấy đều không biết, thì cái giới ấy trì sẽ không có hiệu quả.

Hiện nay thọ giới thì rất dễ dàng, thế nhưng ở trong giới đàn, xưa nay chưa từng đem mỗi một điều giới ra giảng cho thật rõ ràng, thật tường tận, không có người giảng. Bây giờ giảng kinh thì vẫn còn người giảng, chứ giảng giới thì không có ai giảng nữa rồi. Nguyên nhân do đâu? Thứ nhất là bản thân cảm thấy ngại ngùng, giảng giới, nhưng có rất nhiều điều chính mình cũng chưa làm được, nên tự mình thấy ngại không dám giảng. Thứ hai, nếu chân thật giảng giới luật, các bạn sớm đã bỏ chạy hết cả, “điều này cũng là đang mắng mình, điều kia cũng là đang chửi mình, thôi bỏ đi không thèm nghe nữa”, thế là chạy sạch, chẳng còn ai nghe! Người giảng cảm thấy ngại, người nghe lại càng cảm thấy xấu hổ hơn, bỏ chạy hết. Đây là thời Mạt pháp không có ai giảng giới, chúng ta nhất định phải hiểu rõ.

Cho nên ở vào thời đại này, chỉ có lão thật niệm Phật là còn có thể cứu vãn, những pháp khác thì thật sự khó! Trong kinh điển này có giảng, đó mới là tu

hành chân chánh đúng pháp, đúng lý đúng pháp. Trừ giới, giới là pháp thanh tịnh, có thể xả ly hết thảy nhiễm duyên.